

LISTY PODZIMNÍ 1

úterý 14. 10. 2025 / denní zpravodaj 49. ČDP / cldp.cz

Luboš Balák: Věra si inscenaci zamilovala

rozhovor / režisér, scénárista inscenace
Jak se Husákově zdálo, že je Věra Čáslavská

Jakou nejlepší vzpomínku máte na tuto hru prvně uvedenou před 11 lety?

Nejkrásnější vzpomínku na to mám, když jsem to poslal Věře Čáslavské, která řekla, že si vůbec nepřeje, aby o ní byla napsaná taková hra, že se jí nelíbí ten název. Na naší schůzce řekla, že podnikla právní kroky, aby hru zakázala. Právnicki jí řekli, že zákaz bohužel není možný, a tak mě prosila, že si opravdu nepřeje, aby o ní vznikla hra s tak blbým názvem. Pak si to přečetla a řekla, že to je strašně nudný.

Jak se to tedy celé rozuzlilo?

Naštěstí ji dala přečíst svému životopisci Pavlu Kosatíkovi, který se vyjádřil opačně a řekl Věře, že hra vypráví o minulosti zábavným způsobem, což má větší dosah než prostý dokument. Věra potom začala chodit na zkoušky a když zjistila, že hra je velká legrace o podstatných věcech, inscenaci si zamilovala. Část hry se dokonce hrála i na jejím pohřbu v Národním divadle.

Dávala paní Věra při zkoušení i nějaké rady?

Dokonce pomáhala Tomášovi Měcháčkovi a Vladimíru Polívkovi, kteří ji hrají, se sestavou na kladině a s jejím slavným lotosovým květem.

S jakým cílem jste hru psal a režiso- val?

Hra je poklonou Věře Čáslavské, její odva-ze, neústupnosti, pracovitosti, odhodlání a čestnosti. Já jsem o ní napsal hru, japonské císařství jí darovalo samurajský meč za odvalu. Dámy a pánové, kdo z nás ho má?

Divadelní šestnáctka pro Ditu Krčmářovou

Zvládl to Andrej Babiš, Tomio Okamura i Kateřina Konečná. Předsedové v předvolebním speciálu odpovídali na šestnáct odlehčených otázek. Řekli jsme si – proč by podobná výzva nemohla čekat i na předsedkyni DK Jirásek? Tady je tedy naše „divadelní šestnáctka“ pro Ditu Krčmářovou, ředitelku festivalu.

1. Na jakém představení ses byla naposledy podívat – a co tě na něm nejvíc zaujalo?
Chlast. Hned jsem dostala chuť ho režirovat – konkrétně s našimi muži ze souboru Jirásek. (smích)

2. Jaká aplikace v mobilu ti nejvíc pomáhá zvládat tvůj život?

Zvládat život pomocí aplikací? To snad ani nejde! Ale dobře – aplikace na parkování, messenger a platební aplikace. (smích)

3. Co máš vždycky po ruce – ať už při zkouškách, na cestách nebo v zákulisí?

Scénář, kešu, hlad... a dodávku s Goťákem a Ivetkou.

4. Je nějaká hra, kterou by podle tebe měl vidět každý, kdo má rád divadlo?

Buriana v Liberci a Mluvíti pravdu v Činoheráku v Ústí – to jsem opravdu nechápala! Hrají 28. října a brzy mají derniéru, jedte na obojí!

5. Oblíbená divadelní nebo filmová hláška, která ti utkvěla v hlavě?

Z Matky Kuráže a jejích dětí: „Každý něco potřebuje, každý něco honí.“ Ta během zkoušení úplně zlidověla. (smích) A filmová? „Tady je tak krásně, že by člověk nejradši objal celou tu krajinu.“ Ten film miluju.

6. Nejzvláštnější nebo nejvtipnější rekvizita, která se kdy objevila u vás ve spolku?

Imaginární trpaslíček, puntikáté plavky vcelku na Goťákovy, bičíky v Sadovi, ebonitová tyč, ptáci Bukači – to byla pecka! A taky hlava Frankensteinova. (smích)

7. Kdybys měla otevřít vlastní divadelní bar nebo kavárnu, jak by se jmenovala?

Panoptikum. Ten název jsem chtěla už od šestnácti. Mít tam gramofon, kouřit cigárka ze špičky. Vždycky to mělo být Panoptikum. Možná právě proto nakonec to divadlo. (smích)

8. Jaké jídlo ti nejvíc připomíná dětství nebo začátky v divadle?

Rýžový nákyp v laboru pro celý vchod od paní Štěpánové, makový dort od maminky a chleba s uzeným od babičky. Na každém zájezdu se těším na svačiny ostatních – mají výborné – a já jim je ráda ujídám v dodávce. (smích) Na ujídání dobrot budu jednou vzpomínat. Na zkouškách bývám většinou hladová a ten hlad mě někdy fakt šve, není to příjemný zážitek.

9. Je nějaký trend, v divadle nebo třeba v módě, který tě trochu irituje?

Když je všeho moc. Třeba osmdesátky a tílka na chlapech. A v divadle mě poslední dobou nebaví odhalenost těla – raději si některé partie nechávám na fantazii. (smích)

10. Kdybys mohla být na jevišti po boku jakéhokoli herce nebo herečky, kdo by to byl?

Václav Neuzil, Petr Uhlík a Ivan Trojan. Z žen určitě Nina Divíšková a Jenováfa Boková.

11. Máš oblíbený divadelní nebo internetový vtíp, který tě nikdy neomrzí?

(Tady Dita chvíli přemýšlí, pak se jen směje – pozn. red.)

12. Kdybys sis měla nechat něco vyte- tovat, co by to bylo – citát, symbol nebo kus scénáře?

To je mazec. (smích) Možná celý scénář Matky Kuráže! Ale jinak – nikdy se nenechám tetovat. Fakt ne. Jedině snad propojit pihy do Velkého vozu (smích).

13. Koho nebo co posloucháš, když potřebuješ vypnout po premiéře nebo festivalovém maratonu?

Ráda poslouchám dceru Ditku, ticho a přírodu. Fakt.

14. Jaké jídlo umíš nejlíp – třeba když vaříš pro divadelní partu?

(smích) Kdybych vařila, byla by to moje cibulačka.

15. Káva s mlékem, nebo bez? A kolik jich zvládneš během festivalového dne?

S mlékem – tak tři. Ale jsem spíš gin s tonikem. Vyvažují: káva, čaj, gin. (smích)

16. Co tě čeká hned po dopsání odpovědí?

Sprcha, mytí vlasů a text Lidské tragikomedie u postele. (smích)

Magická osmačtyřicítka

Je to skoro rok, co se zavřely brány loňského ročníku Českolipského divadelního podzimu. Že už si nevzpomínáte, co všechno jste na něm zažili? Pojdme se při startu letošního ročníku na chvíli vrátit v čase. Nedělní začátek, výstava, křty dvou knih místních autorek a dvě premiéry pořadajícího souboru Divadelního klubu Jirásek Česká Lípa. Tak by se ve zkratce dal popsat uplynulý ročník naší divadelní přehlídky. Nabídla celkem devět představení v hlavním programu, dvě pohádky pro děti, dopolední program pro školy a také výtvarný workshop.

Vernisáž výstavy (Anety F. Holasové)

Divadelní svátek odstartovala výstava Anety Františky Holasové a jejích knižních ilustrací. Vernisáž výstavy doprovodila pohádka inspirovaná právě jednou z jejích knih. A pak se na českolipských prknech představil soubor KOPR 2018 se svojí Školou základ života.

Škola základ života (KOPR 2018)

Pak si dali divadelníci pondělní pauzičku, aby se v úterý vrátili a představili divákům Panoptikum, několikrát odložené představení, které konečně zavítalo do Jiráskova divadla.

Panoptikum (Lenka Vágnerová & Company)

Akrobaty ve středu vystřídala mladá krev, a sice pražský soubor Gen D se svojí autorskou hrou, detektivkou Mafiano. Čtvrtek pak patřil první premiéře Divadelního klubu Jirásek, v rámci které se představili matadoři Václav Klapka a Vladka Zborníková v taktéž autorské hře Odpoledne s Lakrimáčkem.

Mafiano (Gen D)

Odpoledne s Lakrimáčkem (V. Klapka, V. Zborníková)

Tradičně velký byl pátek. Nejprve se představilo Divadlo pod Palmovkou Praha se super úspěšnou inscenací Žena filmového kritika,

Diskuze po představení (Žena filmového kritika)

kterou v pozdních večerních hodinách vystřídal Jaroslav Štrelka se svojí osobitou studií jednoho z největších spisovatelů Charlese Bukowského.

Nenávidím tě, Bukowski (Jarda Štrelka)

Skutečný divadelní maraton pak nabídla sobota. Pohádka pro děti, pak Sex, Belgická rybka a na závěr druhá premiéra Divadelního klubu Jirásek, monumentální Brechtova a Klapkova Matka Kuráž.

Byl to vskutku výživný divadelní týden a my věříme, že ještě výživnější vás čeká letos. Užijte si jej!

Nenechte si ujít...

Zítra bude stříkat z jeviště černý humor, špinavá kytarová hudba, mládí křehkých mužů, existenciální tíseň, grunge, punk, heroin, alkohol, smrt ve vzduchu, kult. Grunge's not dead. Tomáš Dalecký a Daniel Kadlec jako hudební ikony Kurt Cobain a Sid Vicious. Ve středu od 19:00.

Fotografická výstava Liberečtí Benáťčané ve foyer divadla

Kouzlo italských Benátek přináší výstava, která bude již tradičně provázet celý festivalový týden. Volná fotografická skupina dohromady propojená skrze libereckou fotografickou školu se rozhodla vypravit na letošní karneval v Benátkách. Jedna z nejproslulejších karnevalových oslav na světě v kulisách unikátního města je pro fotografy doslova rájem. Zachytit neopakovatelnou atmosféru města měnícího se vždy na pár dní v roce v jeden velký rej a defilé masek i magického ducha legendární svůdníka Giacomo Casanovy bylo hlavním cílem, za nímž fotografové a fotografky do Benátek odjeli. Výsledek jejich cesty dal vzniknout fotografické výstavě, která je po celý festival k vidění ve foyer divadla (směrem z Jiráskovy ulice).

Mezi fotografiemi naleznete i ty, za nimiž stojí Jana Marie Knotová, která už několik let svým objektivem dokumentuje dění na Českolipském divadelním podzimu. Tak neváhejte a nechte se vtáhnout podmanivým kouzlem fotografií do příběhů, které se za nimi skrývají.

100 let DK Jirásek

14. 2. 2026 | KD Crystal
Výroční ples

24. 4. 2026 | náměstí T. G. M.
Vernisáž retrospektivní výstavy

9. 10. 2026 | kino Crystal
Premiéra dokumentárního filmu

V průběhu roku mnoho dalších akcí.
Více na dkjirasek.eu,
fb - Divadelník klub Jirásek Česká Lípa.